

Nr 125.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående fastställande av personalförteckning för domänverket, m. m.; given Stockholms slott den 1 mars 1946.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Per Edvin Sköld.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 mars 1946.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld, fråga om ändringar i personalförteckningen för domänverket, m. m., och anför därvid.

I skrivelse den 15 januari 1946 har domänstyrelsen hemställt, att för handläggning av personal- och arbetarärenden inom styrelsen måtte upprättas en särskild personalbyrå. I anslutning härtill har domänstyrelsen bland annat föreslagit inrättande av tre nya befattningar, nämligen en som ombudsman i lönegrad C 6, en som byråchef i A 30 och en som byrådirektör i A 26. Över framställningen ha infortrade utlåtanden avgivits av statskontoret, riksrä-

kenskapsverket, statens organisationsnämnd, statens sakrevision samt allmänna lönenämnden.

I skrivelse den 28 januari 1946, varöver remissutlåtanden avgivits av statskontoret, allmänna lönenämnden och Sveriges kronojägareförbund, har domänstyrelsen vidare gjort framställning om ändrad lönegradsplacering för kronojägare och biträdande kronojägare.

Slutligen har Sveriges jägmästares och forstmästares riksförbund i en den 2 februari 1946 dagtecknad skrift hemställt om ändrad lönegradsplacering för vissa biträdande jägmästare. Häröver ha domänstyrelsen, statskontoret och allmänna lönenämnden yttrat sig.

Jag vill här erinra, att i årets statsverksproposition till behandling upptagits vissa av 1939 års tjänsteförteckningsakkunniga framlagda förslag till ändrad löneställning för byråchefer m. fl. Chefen för finansdepartementet framhöll i samband därmed, att de sakkunnigas förslag i fråga om dylika tjänster vid de affärsdrivande verken borde närmare prövas vid framläggandet för riksdagen av förslag om förändring i avseende å löneställning och antal beträffande ordinarie befattningar vid nämnda verk. För domänverkets vidkommande föreliggande förslag rörande löneställningen för vissa byråchefer i domänstyrelsen och för överjägmästarna, vilka förslag i enlighet härmed nu torde böra upptagas till prövning.

Jag övergår nu till att närmare redogöra för de uppkomna löne- och organisationsfrågorna. Härvid torde jag få börja med de framlagda förslagen beträffande löneställningen för byråcheferna och överjägmästarna. Därefter synas det av domänstyrelsen berörda organisationsspörsmålet och framställningarna angående lönegradsplaceringen för biträdande jägmästare, kronojägare och biträdande kronojägare böra upptagas till behandling.

Löneställningen för byråcheferna i domänstyrelsen.

Domänstyrelsen är för närvarande indelad i sex byråer, nämligen försäljningsbyrån, första och andra skogsbyrån, skogstekniska byrån, jordbruksbyrån och kameralbyrån. Försäljningsbyrån ledes av en försäljningschef i lönegrad C 10, medan de övriga byråerna förestås av byråchefer i lönegrad A 30.

Skogsbyråerna handhava förvaltningen av kronans skogar, varvid skogarna inom Norrland och Dalarna närmast lyda under första skogsbyrån och skogarna inom övriga delar av riket under andra skogsbyrån.

Förutom ärenden, som beröra förvaltningen av inom respektive områden belägna skogar — såsom avverkning, skogs- och markvård, dikning och vägbyggnad (utom rent tekniska frågor), nyttjanderätter, personalens anställning och tjänstgöringsområden, arbetsavtal m. m. — handläggas av första skogsbyrån allmänna fiske- och fiskevårdsärenden, flottleds- och vattenrättsärenden ävensom ärenden angående kronotorp, skogstorp, odlingslägenheter och kolonisation m. m. samt av andra skogsbyrån ärenden rörande skogsundervisning och personalens vidare utbildning, allmänna jakt- och jakt-

vårdsärenden ävensom ärenden angående naturskydd och skogshushållning i allmänhet m. m.

Skogstekniska byrån har uppgifter av teknisk natur, avseende skogsindelning, skogsuppskattning och avverkningsberäkning, värdering av skador, planläggning av väg- och vattenbyggnad samt planläggning av dikning med mera. Härjämte har byrån såsom viktigaste uppgift att handlägga ärenden rörande inköp av fast egendom, försäljning av fast egendom under skogsförvaltningen, fastighetstaxering, virkesförrådsredovisning (avverkningsstatistik) och avverkningskontroll, skogsmatematiska frågor av allmän betydelse för verksamheten ävensom, i samråd med skogsbyråerna, frågor av skogspolitisk natur.

Jordbruksbyrån handhar förvaltningen av statens jordbruksdomäner och utövar en omfattande utarrenderings- och försäljningsverksamhet.

Kameralbyrån handhar verkets kassa-, uppbörds- och redovisningsväsende samt handlägger i övrigt ärenden som sammanhånga med verkets ekonomi.

I det betänkande angående revision av tjänsteförteckningen i vad avser statens affärsdrivande verk (SOU 1939:5), som den 13 februari 1939 framlades av *tjänsteförteckningssakkunniga för affärsverken*, uppdrogos vissa allmänna riktlinjer för en differentiering i lönehänseende av civilförvaltningens byråchefsbefattningar.

Det förslag till differentiering, vid vilket nämnda sakkunniga stannade, innefattade bibehållande av lönegraden A 30 som grundläge samt såsom påbyggnad därav placering i A 31 och A 33, alternativt C 6 och C 7. De sakkunniga ansågo sig därmed ha föreslagit en lösning, som borde kunna vinna tillämpning såväl inom allmänna civilförvaltningen som vid affärsverken. De sakkunniga framhöll, att de sökt påvisa de möjligheter till förbättrande av byråchefers löneställning, som enligt deras mening förelåge, men däremot icke givit uttryck för någon ståndpunkt till frågan, huruvida lösningen borde vinnas över A-planen eller C-planen, d. v. s. huruvida byråchefer i högre lönelägen borde tillsättas medelst fullmakt respektive konstitutorial eller medelst förordnande på viss tid. Om emellertid denna fråga finge skärskådas enbart för affärsverkens del, ville de sakkunniga framhålla, att åtminstone i de fall, där den högre löneställningen avsåge befattning med sådana uppgifter, att deras fullgoda handhavande vore av omedelbar betydelse för verkets drift och det ekonomiska resultatet av densamma, skäl kunde tala för att förordnandeformen valdes.

I det utredningsuppdrag, som lämnades åt *1939 års tjänsteförteckningssakkunniga*, ingick bland annat frågan om löneställningen för byråchefer vid såväl affärsverken som civilförvaltningen i övrigt. Enligt för de sakkunniga meddelade direktiv skulle vid utredningen de riktlinjer vinna beaktande, som av tjänsteförteckningssakkunniga för affärsverken angivits beträffande byråchefstjänsters och därmed jämförliga befattningars differentiering och placering i lönehänseende. I sitt den 18 juni 1942 avgivna betänkande angående revision av tjänsteförteckningen i vad avser byråchef- och rådstjänsterna m. m. (SOU 1942:30) ha de sakkunniga förklarat sig förhindrade att framlägga förslag rörande en allmän differentiering av förevarande tjänster.

De ha däremot förordat ändrad löneställning för vissa av dessa tjänster. Beträffande de allmänna synpunkter, som ligga till grund för de sakkunnigas förslag, torde få hänvisas till den redogörelse härför som lämnats i årets statsverksproposition: För flera huvudtitlar gemensamma frågor s. 6.

De sakkunniga, som i fråga om vissa byråchefsbefattningar föreslagit uppflyttning på grund av att befattningarna vore av den karaktär, att de mera markerat skilde sig från byråchefsbefattningar i allmänhet, ha funnit de till förbättrad löneställning föreslagna chefsbefattningarna för domänstyrelsens första och andra skogsbyrå, skogstekniska byrå och jordbruksbyrå närmast jämförbara med byråchefsbefattningar i allmänhet. De sakkunniga ha emellertid icke haft något att erinra mot att förenämnda byråchefsbefattningar i domänstyrelsen med hänsyn till deras betydelse för affärsdriften överflyttades å löneplanen C, varvid de med bibehållen benämning av byråchef borde placeras i lönegrad C 7. Befattningarna skulle enligt de sakkunnigas förslag tillsättas medelst förordnande på viss tid.

Statskontoret har i remissutlåtande icke haft något att erinra mot de sakkunnigas förslag i denna del.

Domänstyrelsen har i infortrat utlåtande över betänkandet hemställt, att samtliga fem byråchefsbefattningar i styrelsen måtte placeras i C 8.

Allmänna lönenämnden, som avgivit två utlåtanden i ärendet, har vid avgivandet av det senare utlåtandet haft att utgå från vissa i en inom finansdepartementet upprättad promemoria uppdragna riktlinjer. I promemorian har angivits, att lönegraden A 30 skulle vara ensam normallönegrad för byråchefstjänsterna och att vid omändring av fullmakts- eller konstitutorialtjänst å löneplan A till förordnandetjänst å löneplan C lönegraden C 6 närmast skulle motsvara lönegraden A 30. Lönenämnden har funnit, att det i promemorian gjorda ställningstagandet medförde konsekvenser i lönegrads-sänkande riktning icke blott i fråga om de i betänkandet framlagda förslagen utan även beträffande andra förvaltningsområden, där fråga kunde uppstå om bestämmande av löneställningen å löneplan C för viss befattning. Lönenämnden har för sin del hävdad den meningen, att löneplan C icke syntes böra utnyttjas för tillgodoseende enbart av önskemålet om förbättrad löneställning för viss befattning. Det avgörande för frågan huruvida viss befattning borde inrättas å löneplan A eller å löneplan C borde enligt lönenämndens mening vara, om befattningen vore av den beskaffenhet, att det i och för sig framstode såsom önskvärt och lämpligt, att dess innehavare tillsattes allenast medelst förordnande. Beträffande de fyra byråchefstjänsterna i domänstyrelsen, vilka enligt de sakkunnigas förslag skulle inplaceras i C 7, har lönenämnden ifrågasatt, om anledning till ändring i nuvarande förhållanden förelåge. I varje fall har lönenämnden ansett, att ett överförande till C-planen endast borde ifrågakomma beträffande första och andra skogsbyråerna samt skogstekniska byrån. Vad löneställningen angår har lönenämnden visserligen funnit skäl kunna åberopas till förmån för den av de sakkunniga förordade lönegraden C 7 men med hänsyn till de föreliggande direktiven icke ansett sig kunna förorda högre lönegrad än C 6.

Löneställningen för överjägmästarna.

Såsom chefer för domänverkets distrikt, vardera omfattande 8—13 revir, fungera överjägmästare, som i lönehänseende äro placerade i 29 lönegraden.

De nuvarande överjägmästarebefattningarna inrättades efter beslut av 1889 års riksdag i stället för skogsinspektörsbefattningarna, vilka från 1860-talet intill dess utgjort inspekterande organ inom domänverket. Förändringen innebar, att de sistnämnda befattningarna, som endast uppehållits på förordnande av revirförvaltare, ombildades till fasta tjänster, vilkas innehavare icke blott hade att utöva inspektionsverksamheten inom var sitt distrikt utan därjämte blevo inordnade som en länk i den egentliga förvaltningen däri-genom, att de erhöilo vissa administrativa befogenheter och tillades chefskap över skogspersonalen inom sina distrikt.

Utvecklingen fram till 1934 års omorganisation av domänverket har efter hand lett till en förstärkning av den förvaltningsmässiga delen av institutionens arbetsuppgifter. Domänverkets omorganisation har icke heller inneburit något direkt avbrott häri. Omorganisationen har visserligen medfört en decentralisation, som ökat framför allt revirförvaltarens befogenheter att självständigt avgöra åtskilliga ärenden, vilka förut avgjorts av domänstyrelsen eller överjägmästarna, men samtidigt ha överjägmästarnas befogenheter i icke oväsentlig grad ökats genom överflyttning från styrelsen av beslutanderätten i vissa frågor.

Enligt instruktionen för domänverket åligger det överjägmästaren att övervaka, att domänverkets intressen i angelägenheter, som röra skogsförvaltningen inom distriktet, tillvaratagas. Han är chef för förvaltningspersonalen inom distriktet samt ordförande i lokalstyrelse för statens skogsskola, där sådan finnes inom distriktet. Överjägmästaren skall företaga inspektionsresor för att genom undersökning på stället inhämta kännedom om huru den honom underlydande förvaltningspersonalen fullgör sina åligganden. Han har att öva tillsyn över att förvaltningsåtgärderna planläggas och utföras på ett ändamålsenligt sätt samt att därvid lämna underlydande råd och anvisningar i uppkommande skogligen och ekonomiska frågor. Det åligger överjägmästaren att särskilt övervaka, att skogsskötseln bedrivs enligt av domänstyrelsen utfärdade allmänna bestämmelser samt att föreskrivna åtgärder komma till utförande. Där åsidosättande i berörda hänseenden förekommer, äger överjägmästaren att beordra omedelbar rättelse. Överjägmästaren äger ock att till styrelsen avgiva förslag beträffande sådana förvaltningsåtgärder, som han anser vara eftersatta. Vidare beslutar överjägmästaren om utsyningsars förläggning och tager befattning med försäljningar inom distriktet, allt i den omfattning domänstyrelsen bestämmer. Därjämte skall överjägmästaren i fråga om olika slag av upplåtelse å mark under skogsförvaltningen övervaka, att domänverkets intressen tillvaratagas.

Vid behandlingen år 1934 av frågan om domänverkets omorganisation förelåg bland annat förslag om att överjägmästarens tjänsterna skulle tillsättas

medelst förordnande på viss tid. I propositionen nr 148 till 1934 års riksdag uttalade emellertid föredragande departementschefen beträffande överjägmästarnas löneställning, att han ansåge förordnandeformen icke böra ifrågakomma vid anställning av tjänstemän med de uppgifter, som enligt hans mening borde åvila överjägmästarna. Kungl. Maj:t och riksdagen beslöto i enlighet härmed.

Tjänsteförteckningssakkunniga för affärsverken ha i sitt betänkande hemställt, att överjägmästarna måtte hänföras till lönegrad C 5 samt att till överjägmästarna i de mera svårskötta distrikten måtte, enligt de närmare bestämmelser, som Kungl. Maj:t på förslag av domänstyrelsen meddelade, utgå särskilt lönetillägg med 1 000 kronor. Till motivering av sin hemställan ha de sakkunniga anfört följande.

Från domänstyrelsens sida har hävdats, att överjägmästarbefattningarna böra tillsättas medelst förordnande å viss tid, vilken anställningsform styrelsen anser i detta fall bäst tillgodose statens intresse och ur vissa synpunkter även befattningshavarnas. Även de sakkunniga anse denna anställningsform här lämpligen kunna komma till användning.

De sakkunniga kunna för överjägmästarbefattningarna, som för närvarande äro placerade i 29 lönegraden, icke föreslå högre löneställning å C-planen än den placering i lönegrad C 5 (13 000 kronor) innebär. Då emellertid ifrågavarande befattningar sinsemellan äro ganska olikvärdiga, har det syns de sakkunniga böra övervägas, huruvida icke en gradering av befattningarna borde ske. Av domänstyrelsen ha de sakkunniga inhämtat, att en dylik anordning vore önskvärd, enär en fördelning av överjägmästarbefattningarna efter svårighetsgrad i förslagsvis två grupper skulle vara ägnad att bidra till en rättvis löneplacering och ur styrelsens synpunkt ändamålsenlig. Vid nu angivna förhållanden anse sig de sakkunniga böra förorda en uppdelning i enlighet härmed.

Beträffande revirförvaltarna tillämpas för närvarande ett graderingssystem, enligt vilket särskilda lönetillägg utgå till förvaltarna i de mera svårskötta reviren. Det synes de sakkunniga med visst fog kunna göras gällande, att samma princip bör tillämpas beträffande överjägmästarna, därvid det särskilda lönetillägget torde böra bestämmas till 1 000 kronor.

I yttrande över betänkandet har *kommunikationsverkens lönenämnd* bland annat uttalat, att det av de sakkunniga ifrågasatta systemet med lönetillägg för vissa överjägmästartjänster syntes mindre lämpligt. Till detta uttalande har *allmänna lönenämnden* anslutit sig.

Domänstyrelsen har icke haft något att erinra mot de sakkunnigas förslag.

1939 års tjänsteförteckningssakkunniga ha i sitt betänkande angående byråchefs- och rådstjänsterna förklarat sig dela den vid tjänsteförteckningsrevisionen för affärsverken framförda uppfattningen, att överjägmästarna borde överflyttas till löneplanen C. Den föreslagna placeringen å denna löneplan överensstämde jämväl med de sakkunnigas uppfattning. I anledning av uttalandet av kommunikationsverkens lönenämnd rörande det mindre lämpliga med särskilda lönetillägg till vissa överjägmästare ville de sakkunniga emellertid framkasta den tanken till övervägande, huruvida icke vid en pla-

cering av överjägmästare på C-planen befattningarna borde hänföras till samma lönegrad, därvid lönegraden C 6 närmast syntes böra ifrågakomma.

Allmänna lönenämnden har i remissutlåtande över de sakkunnigas betänkande uttalat, att lönenämnden med hänsyn till sitt ställningstagande till frågan om lönegradsplaceringen för byråchefstjänsterna i domänstyrelsen kommit till det resultatet, att därest vissa av byråchefstjänsterna ansåges böra överföras till lönegrad C 6 för överjägmästartjänsterna närmast lönegraden C 5 borde ifrågakomma. Lönenämnden har dock funnit vägande skäl kunna anföras för tjänsternas bibehållande i lönegrad A 29.

Fråga om organisationen av handläggningen av personal- och arbetarärenden inom domänstyrelsen.

Byråcheferna å första och andra skogsbyråerna äro — under generaldirektören — chefer för den skogligt utbildade personalen inom de förvaltningsområden, som äro underställda respektive byrå. Byråchefen å kameralbyrån handlägger ärenden avseende domänstyrelsens personal och övrig kontorspersonal inom hela verket. På motsvarande sätt är skogsindelnings- och dikningspersonalen underställd byråchefen å skogstekniska byrån, medan domänintendenterna lyda under byråchefen å jordbruksbyrån. Ett flertal arbetsuppgifter avseende personalbokföring och löneuträkning äro förlagda till kameralbyråns revisionskontor, varjämte vissa arbetarärenden handläggas å kameralbyråns kansli och statistikkontor.

För handläggning av arbetarfrågor finnas en ombudsman i Eo 28 och en biträdande ombudsman i Eo 26. Vidare finnes för ärenden angående arbetsteknik och arbetarskydd m. m. anställd en tjänsteman i Eo 24 med tjänstebenenämningen arbetstekniker.

Vid sin förutnämnda framställning om inrättande av en särskild personalbyrå inom styrelsen har domänstyrelsen fogat en den 22 september 1944 dagtecknad promemoria angående handläggningen inom domänstyrelsen av personalärenden, upprättade av *särskilda utredningsmän*, vilka under statens organisationsnämnds ledning bedrivit organisationsundersökningar inom domänverket. Utredningsmännen ha funnit vissa olägenheter vara förbundna med det nuvarande förfaringssättet vid handläggningen av ifrågavarande ärenden. Denna vore sålunda splittrad på ett flertal olika händer dels därigenom att samma slags ärenden handlades på olika byråer, dels ock därigenom att vissa ärenden etappvis behandlades på olika byråer och kontor. För att undanröja dessa nackdelar ha utredningsmännen förordat, att samtliga personalärenden skulle sammanföras inom ett enda organ hos domänstyrelsen. Vidare ha vissa förenklingar föreslagits i fråga om personalbokföringen och avlöningsuträkningen. Beträffande organisationen av handläggningen av personalärendena ha utredningsmännen framlagt tre alternativa förslag. I fråga om de olika alternativen ha utredningsmännen anfört i huvudsak följande.

Som ett första alternativ bör övervägas att sammanföra handläggningen av personalärenden till ett för styrelsen gemensamt, fristående personal- och avlöningskontor. Ett dylikt kontor skulle lämpligen direkt underställas domänverkets chef och alltså ej underordnas någon viss byråchef. Kontoret bör därvid förestås av förste revisorn, som redan nu har överinseende över och svarar för den centrala personalbokföringen samt största delen av avlöningsuträkningen i styrelsen. Till ett dylikt kontor böra överföras samtliga personalärenden, som handläggas inom styrelsen, såsom allmänna personalärenden, bl. a. tjänsteställningar, ledighetsbesked från lokalförvaltningen, till styrelsen inkomna framställningar från lokalförvaltningens personal om ledighet samt all personalbokföring och avlöningsuträkning. Till kontoret böra vidare överflyttas vissa arbetarärenden, som handläggas inom styrelsen, nämligen ärenden angående arbetares semester, sjukvård och pension.

De spörsmål, som kunna sammanfattas under benämningen personalvård, torde för framtiden böra ägnas ökad uppmärksamhet. Hit höra frågor om specialutbildning av nyanställd personal, fortbildning av densamma och omplacering till nya arbetsuppgifter på grund av åldersskäl m. m. Dessa ärenden böra lämpligen handläggas av personalkontoret.

Ärendena böra föredragas av förste revisorn inför generaldirektören eller överdirektören, varefter vidare åtgärder skola ske å personalkontoret.

Fördelen med ett dylikt kontor är främst att bildandet av ett särskilt personalorgan möjliggör enhetlig handläggning av personalärendena, något som måste anses vara önskvärt.

Vissa olägenheter vidlåda emellertid ett personal- och avlöningskontor av här angiven typ. Byråcheferna skulle alltjämt, var och en inom sitt område, kvarstå såsom personalchefer, ehuru kontoret förestodes av en särskild chef. Därest icke generaldirektören skulle behöva taga ställning till ett avsevärt antal spörsmål av måhända mindre viktig art, måste hans beslutanderätt på lämpligt sätt delegeras till förste revisorn. Härigenom skulle emellertid kollision möjligen kunna uppstå med byråchefernas befogenheter.

Härtill kommer, att ombudsmannen för avtalsfrågor, som handlägger vissa personalärenden, nämligen kollektivavtal för arbetare och därmed sammanhängande spörsmål, ej lämpligen kan överföras till ifrågavarande personal- och avlöningskontor, varför en fullständig centralisering av alla personalärenden såväl för tjänstemän som arbetare således ej i detta fall är möjlig.

Med hänsyn härtill ha utredningsmännen såsom ett andra alternativ övervägt, huruvida handläggningen av personalärenden kunde samlas hos någon av byråerna, vars chef då skulle bliva personalchef. De byråer, som därvid kunna komma i fråga, äro första respektive andra skogsbyrån samt kameralbyrån. De båda förstnämnda skulle visserligen på grund av byråernas nu begränsade personalstyrka med fördel kunna övertaga handläggningen av personalärendena och mot en av nytillkomna arbetsuppgifter föranledd ökning av personalen skulle i och för sig ej heller vara något att erinra. Med ombudsmannen för avtalsfrågor placerad på en av ifrågavarande byråer skulle samtliga arbetarärenden kunna handläggas å byrån. Gentemot en sådan lösning kan emellertid invändas, att, då personalärendena enligt uppgift redan nu taga en proportionsvis rätt betydande del av den sammanlagda arbetstiden (på exempelvis första skogsbyrån för olika befattningshavare varierande mellan 15 och 30 procent) i anspråk, en ökning av antalet dylika ärenden, vilkas handläggning oftast ej torde kunna uppskjutas, måhända skulle kunna leda till att byråns övriga betydelsefulla arbetsuppgifter stundom komme att skjutas åt sidan. Härtill kommer, att byrån då finge övertaga flera helt nya arbetsuppgifter, såsom avlöningsuträkning och vad därtill

hörer samt ärenden angående familjepension, vilka förefalla föga förenliga med nämnda byråers nuvarande huvudsakliga arbetsuppgifter.

En överflyttning åter till kameralbyrån av samtliga personalärenden nödvändiggör liksom i fråga om det första alternativet en uppdelning av det nuvarande revisionskontoret på ett nytt revisionskontor i egentlig mening och ett särskilt personal- och avlöningskontor, som då skulle erhålla samma organisatoriska ställning som övriga kontor inom kameralbyrån.

Fördelarna med sistnämnda lösning äro, att den redan befintliga organisationen inom revisionskontoret åtminstone delvis kan utnyttjas, samt att även ombudsmannen för avtalsfrågor under de givna förutsättningarna kan överflyttas till ifrågavarande kontor, varigenom sålunda även arbetarärendena i sin helhet kunna handläggas inom samma organ.

Mot en sådan lösning kan emellertid invändas, att kameralbyrån är den största byrån i styrelsen med en personalstyrka, som utgör i det närmaste hälften av styrelsens hela personal.

Under sådana förhållanden synes ett tredje alternativ böra diskuteras, nämligen inrättande av en särskild personalbyrå, till vilken då skulle överflyttas alla personalärenden. Den närmaste ledningen av byrån skulle alltså utövas av en byråchef, som då bleve personalchef under generaldirektören. Tänkbart vore måhända även, att överdirektören vid sidan av sina nuvarande arbetsuppgifter övertoge chefskapet för byrån.

Genom en dylik lösning skulle alla fördelar av en centralisering av personalärendena till ett för styrelsen gemensamt organ utnyttjas, medan inga av de förut påpekade nackdelarna skulle kvarstå. Härtill kommer, att genom att chefen för en personalbyrå övertog åtskilliga personalärenden, som nu måste handläggas av generaldirektören respektive cheferna för de nuvarande byråerna, de senare tillika skulle få möjlighet att mera än tiden tidigare tillåtit ägna sig åt egentliga förvaltningsuppgifter. I förhållande till föregående alternativ skulle härjämte spörsmål angående personalvård, vilka numera tillmätas allt större betydelse, otvivelaktigt kunna ägnas större och mera enhetlig uppmärksamhet, om en särskild personalbyrå inrättades. I fråga om alternativ 1 torde nämligen avsaknaden av en för hela domänverket gemensam personalchef lägga vissa hinder i vägen för en rationellt bedriven personalvård, och beträffande såväl första som andra alternativet bör ihågkommas, att byråcheferna å första och andra skogsbyrån samt kameralbyrån utöver personalärendena ha att handlägga andra betydelsefulla och tidskrävande arbetsuppgifter. Chefen för en personalbyrå, som hade att omhänderha enbart personalärenden, skulle däremot få tid att ägna personalvårdsfrågor långt större uppmärksamhet.

I fråga om personalbehovet å det nya personalorganet ha utredningsmännen beräknat, att såsom biträden åt förste revisorn skulle erfordras en kontorsskrivare och fyra kontorsbiträden, av vilka ett även skulle biträda ombudsmannen för avtalsfrågor. Utredningsmännen ha ansett, att vid ett genomförande av deras förslag en assistenttjänst i lönegrad Eo 19 på styrelsens skogsbyråer och en byråassistenttjänst i lönegrad A 20 på kameralbyrån skulle kunna indragas, varjämte antalet kontorsbiträden skulle kunna minskas med ett. Härutöver skulle åtskilliga befattningshavare inom styrelsen komma att befrias från vissa arbetsuppgifter samt viss lättnad i arbetsbördan vinnas å revir- och överjägmästarexpeditionerna. Besparingen i lönekostnader skulle om alternativ 1 eller 2 valdes uppgå till omkring 22 000 kronor. Vid det tredje alternativet, inrättande av en särskild personalbyrå,

vilket alternativ förordades av utredningsmännen, skulle kostaderna öka med lönen till en byråchef och besparingen utgöra omkring 7 000 kronor.

Domänstyrelsen har utöver de av utredningsmännen anförda synpunkterna framhållit, att av statens sakrevision utsedda granskningsmän i en i januari 1945 avgiven promemoria ifrågasatt, huruvida icke en centralisering av handläggningen av framförallt de personaltekniska ärendena vore erforderlig. I en tilläggspromemoria hade granskningsmännen berört möjligheten att även sammanföra handläggning av arbetsavtalsfrågor och undersökningar rörande arbetsproblem m. m. med handläggningen av de personaltekniska frågorna. Statens sakrevision hade i skrivelse till domänstyrelsen framhållit önskvärdheten av att de av utredningsmännen berörda frågorna snarast erhöles en lösning.

Domänstyrelsen har förklarat, att styrelsen i huvudsak anslöte sig till de synpunkter och förslag som framförts av statens organisationsnämnds och statens sakrevisions utredningsmän. Domänstyrelsen har vidare anført bland annat följande.

Personal- och arbetarfrågorna äro för domänverket av stor vikt och komma otvivelaktigt att få allt större betydelse. Till belysande av spörsmålets betydelse må anföras, att verkets personal uppgår till omkring 1 500 personer och arbetarstyrkan till inemot 20 000 man. Till nu nämnda löntagare utbetalas i runt tal i avlöningar respektive 8 och 40 miljoner kronor årligen.

Åtgärder i fråga om arbetarskydd och arbetsteknik, motsvarande dem, som vidtagits inom industrien under de senaste decennierna i syfte att öka arbetarnas trygghet och höja arbetseffekten, ha inom skogsbruket inletts först under senare år. Med hänsyn till dessa frågars betydelse har styrelsen sedan 1939 tillsammans med Föreningen skogsarbeten bedrivit arbetsstudieverksamhet på skogsbrukets område i avsikt att uttröna arbetssvårigheten i olika skogsarbeten och därigenom erhålla underlag för ackordssättningar samt för de kollektivavtal, vilka numera i allt större utsträckning reglera förhållandet mellan arbetsgivare och arbetare inom skogsbruket. Styrelsen anser, att en mera rationell handläggning av ifrågasvarande ärendegrupper kommer att medföra väsentliga besparingar för framtiden och samtidigt utgöra en viktig förutsättning för att verket må utvinna högsta möjliga avkastning av förvaltningsobjektet.

Samtliga nu angivna förhållanden synas väl motivera tillskapandet av ett särskilt organ inom styrelsen för handläggning av frågor rörande personal och arbetare. Härigenom torde vinnas, icke blott tekniska fördelar såsom ett förenklat arbetssätt och en enhetligare handläggning, utan även möjlighet att ägna frågor angående personalvård samt arbetarnas utbildning, arbetarskydd m. m. ökad uppmärksamhet.

Vid bedömning av de olika alternativen för personalorganets organisation finner styrelsen sig icke kunna förorda vare sig alternativ 1 eller 2. Alternativ 1 medgiver nämligen icke ett fullständigt sammanförande av personal och arbetarfrågor. Enligt styrelsens uppfattning äro dessutom självständiga kontor, direkt underställda generaldirektören, ej en lämplig organisationsform. Ett hänförande av personalorganet till kameralbyrån i enlighet med alternativ 2 skulle innebära, att denna redan nu stora byrå skulle öka i omfattning. Då kameralbyråchefen ej rimligen skulle kunna ägna erforderlig tid åt de nya arbetsuppgifterna, kan styrelsen icke förorda en sådan lösning. Ett hänförande av personalorganet till endera av skogsbyråerna, jäm-

väl diskuterat i detta alternativ, skulle enligt styrelsens mening hindra skogsbyråcheferna att ägna nödig tid åt sina huvuduppgifter samt minska deras möjligheter att i fältet följa förvaltningsarbetet. Samma skäl tala emot förslaget att överdirektören vid sidan av sina övriga arbetsuppgifter övertager chefskapet för personalbyrån.

En lösning av frågan i huvudsaklig överensstämmelse med alternativ 3 vill styrelsen — i likhet med statens organisationsnämnds utredningsmän — däremot förorda. Detta alternativ innebär såsom av det föregående framgår inrättande av en självständig byrå för personal- och arbetarfrågor under ledning av en byråchef.

Den närmare organisationen av den föreslagna nya byrån, som enligt domänstyrelsens mening borde benämnas personalbyrån, har styrelsen funnit böra utformas enligt följande riktlinjer.

Till byrån hänförs för handläggning dels personalärenden såsom ärenden angående rekrytering, tjänstetillsättning, ledighet, avlöning och pension, personalbokföring samt personalvård, dels arbetarärenden såsom ärenden rörande tillgång på och behov av arbetskraft, arbetsavtal, arbetarskydd och arbetsteknik. I fall där så på grund av särskilda skäl befinnes ändamålsenligt må dock i enlighet med gällande instruktion vissa frågor rörande tjänstetillsättning m. m. kunna hänvisas till handläggning å annan byrå inom styrelsen. Personalbyrån uppdelas på två avdelningar, en för personalärenden och en för arbetarärenden. Byrån i dess helhet förestås av en byråchef benämnd personalchef. Var och en av byråns avdelningar förestås av en tjänsteman med föredragningskyldighet.

Avdelningen för personalärenden — benämnd personalavdelningen — förestås av en biträdande personalchef. Förutom denne hänvisas till tjänstgöring å avdelningen en kontorsskrivare och ett kontorsbiträde för personalbokföring och avlöningsuträkning samt ytterligare två biträden för handläggning av pensionsärenden.

Avdelningen för arbetarärenden förestås av en ombudsman. Härutöver hänvisas till tjänstgöring vid denna avdelning tills vidare en biträdande ombudsman, en arbetstekniker och ett kontorsbiträde.

Domänstyrelsen har föreslagit, att en befattning som chef för personalbyrån i lönegrad A 30 och en befattning som biträdande personalchef i A 26 med benämningen byrådirektör skulle inrättas. I samband med inrättande av sistnämnda befattning kunde en befattning som förste revisor i A 24 föras på övergångsstat. Vidare har domänstyrelsen förordat, att befattningen som ombudsman i Eo 28 skulle överflyttas till ordinarie stat och placeras i lönegrad C 6. Såsom motivering för de föreslagna lönegradsplaceringarna för ombudsmannen samt biträdande personalchefen har domänstyrelsen anfört bland annat följande.

Ombudsmannen å styrelsens nuvarande avdelning för avtals- och arbetarfrågor åligger att inom domänverket handlägga avtalsfrågor, att leda och övervaka verksamheten inom verket med avseende å skogsarbetenas rationalisering samt att handlägga frågor rörande arbetarskydd, arbetarsemester m. m. Han har även att företräda domänverket vid avtalsförhandlingar, varvid han ofta fungerar som ordförande med överjägmästare som bisittare. Sedan numera över större delen av landet gälla kollektivt reglerade avtalsformer, vilka, i mån som de vinna vidgad tillämpning, öva ett allt större inflytande på skogsbrukets ekonomi, har ombudsmannens verksamhet fått

ytterligare ökad betydelse. Med hänsyn i första hand till de viktiga och ansvarsfulla uppgifter som åvila ombudsmannen samt med beaktande jämväl av den auktoritetskrävande ställning denne ofta har att intaga vid avtalsförhandlingar, anser styrelsen att han icke bör placeras i lägre lönegrad än överjägmästare. Då för överjägmästarna föreslagits en placering i C 6 och befattningen som ombudsman numera fått fullt stadigvarande natur samt är av så speciell karaktär, att den lämpligen bör bestridas av tjänsteman förordnad för viss begränsad tid, anser styrelsen att den bör upptagas i lönegrad C 6.

För fullgörande av de uppgifter, som åligga ombudsmannen i egenskap av förhandlare, nödgas denne i betydande omfattning företaga resor eller i övrigt bevista sammanträden m. m. utanför styrelsens tjänstelokaler. Då han därjämte vid tjänstgöring i styrelsen under vissa perioder är helt bunden vid handläggning av ombudsmannaärenden blir det icke möjligt att med hans tjänst förena uppgiften som ställföreträdare för chefen för personalbyrån. Denna uppgift bör därför anförtros föreståndaren för personalavdelningen. På grund härav och då denne tjänsteman jämväl i sistnämnd egenskap bör tilläggas föredragningskyldighet anser styrelsen att befattningen bör uppföras i lägst lönegrad A 26. Befattningshavaren bör benämnas byrådirektör.

Domänstyrelsen har beräknat att inrättande av en personalbyrå i enlighet med styrelsens förslag skulle komma att medföra en kostnadsökning av omkring 5 000 kronor för år. Anledningen till denna kostnadsökning i stället för den årliga kostnadsbesparing å omkring 7 000 kronor, varmed utredningsmännen räknat, är, att styrelsen ej funnit möjligt att för närvarande indraga en assistenttjänst på styrelsens skogsbyråer bland annat på grund av att överförandet av äldre upplåtelse i Norrland till kronotorp enligt 1943 års kronotorpsförordning medfört en ökning av arbetsuppgifterna inom styrelsen. Vidare sammanhänger kostnadsökningen med att styrelsen ansett nödvändigt att uppföra vissa av de föreslagna befattningarna å personalbyrån i högre löneställning än utredningsmännen för sin del räknat med.

Remissmyndigheterna ha tillstyrkt domänstyrelsens förslag att hänföra samtliga personalärenden till en avdelning. Beträffande lämpligheten att sammanföra personalärenden med de ärenden, som ombudsmannen har att handlägga, har däremot uttalats viss tvekan.

Statens sakrevision har sålunda ifrågasatt om sambandet mellan dessa båda grupper ärenden vore så intimt, att en gemensam byrå för dem vore påkallad. Sakrevisionen har framhållit, att de arbetsuppgifter, vilka åvilade ombudsmannen, omfattade en grupp av spörsmål, som vore av stor betydelse för domänverkets verksamhet. Deras behandling syntes sakrevisionen kräva en hög grad av omdöme, kompetens och initiativkraft hos vederbörande tjänsteman, vilken givetvis måste besitta högre skoglig sakkunskap. För att på ett ändamålsenligt sätt kunna handlägga hithörande ärenden borde med hänsyn till ärendenas natur ombudsmannen lyda direkt under chefen för domänstyrelsen. Den föreslagna organisationen med ombudsmannen underställd en byråchef funne sakrevisionen verka tyngande på behandlingen av ärenden av den speciella art, som ankomme på ombudsmannen. Sakrevisionen förordade en lösning av organisationsspörsmålet, enligt vilken personalavdelningen underställdes överdirektören. Den ökning i överdirektörens ar-

betsbörd, som en sådan anordning skulle medföra, komme enligt sakrevisionsens mening icke att bliva av den omfattning, att den behövde verka hindrande för honom i hans tjänsteutövning i övrigt, därest den direkta handläggningen av personalärenden anförtroddes åt en kvalificerad befattningshavare i ansvarig ställning, förslagsvis byrådirektör i 28 lönegraden. Särskilt gällde detta, om frågor rörande avlöningsuträkning o. d. icke behövde handläggas å personalavdelningen utan bibehölles å kameralbyrån.

Allmänna lönenämnden, som tillstyrkt att personalärendena sammanfördes till en avdelning, har icke funnit anledning till erinran mot att domänstyrelsens organ för handläggning av arbetarärenden i så måtto gäves en fastare karaktär, att en ordinarie tjänst inrättades för den nuvarande ombudsmannen i Eo 28. Lönenämnden förutsatte härvid, att åtminstone i avtalsfrågor av allmän räckvidd ett intimt samarbete skulle komma till stånd mellan domänstyrelsens ifrågavarande organ och kommunikationsverkens avtalsnämnd.

Beträffande den föreslagna organisationen av personalbyrån ha framställts vissa invändningar, vilka särskilt riktat sig mot ombudsmannens ställning i förhållande till byråchefen. Samtliga remissmyndigheter med undantag av riksräkenskapsverket ha sålunda förordat, att chefskapet över byrån skulle åvila ombudsmannen.

Statskontoret, som funnit den med förslaget avsedda koncentrationen av personal- och arbetarärendenas handläggning ändamålsenlig, har uttalat, att ur organisatoriska synpunkter icke kunde godtagas att placera chefen för avdelningen för arbetarärenden i lönegrad C 6 under en personalchef i A 30. Då förslaget jämväl syntes innebära en överorganisation ifrågasatte statskontoret, om icke chefen för nämnda avdelning tillika borde vara personalchef. Såsom sådan borde han erhålla samma löneställning som övriga byråchefer i domänstyrelsen. Statskontoret hade icke något att erinra mot att chefen för personalavdelningen i enlighet med domänstyrelsens förslag hänfördes till 26 lönegraden. Den föreslagna tjänstebestämmningen, byrådirektör, borde dock utbytas mot benämningen förste byråsekreterare.

Statens sakrevision har i organisationsfrågan ytterligare anfört bland annat följande.

Därest den av sakrevisionen förordade organisationen icke lämpligen anses böra genomföras, synas personalavdelningen och avdelningen för arbetarärenden böra sammanföras under en byråchef. Med hänsyn till arbetarärendenas betydelse för domänverkets ekonomi, som med tiden kommer att starkare accentueras, och då dessa ärenden böra föredragas direkt för generaldirektören av den tjänsteman, som har att handlägga desamma, synes det sakrevisionen naturligt, att ifrågavarande ärenden ankomma på denne byråchef. Det må ock framhållas, att den befattningshavare, å vilken närmast ankommer att handlägga arbetarärendena, bör intaga en auktoritativ ställning i förhållande till den ledande personalen inom lokalförvaltningen. Till byråchefens förfogande skulle vid en sådan organisation — i likhet med vad nu är fallet — stå den biträdande ombudsmannen såsom chef för avdelningen för arbetarärenden. Då det med anledning av byråchefens relativt omfattande reseverksamhet är angeläget, att personalärendena handläggas av en be-

fattningshavare i relativt självständig ställning, anser sakrevisionen, att chefen för denna avdelning bör placeras i 28 lönegraden. Under sådana förutsättningar kunna mera rutinmässiga och löpande ärenden avlastas från byråchefen och dennes bundenhet av arbetarärenden icke verka alltför förryckande på personalärendenas behöriga handläggning.

En lösning av personalbyråns organisation i enlighet härmed torde bättre än den av domänstyrelsen föreslagna organisationen kunna möjliggöra ett fullt utnyttjande av byråchefens arbetskraft, varjämte personalkostnaderna bliva lägre. Det må jämväl framhållas, att man härigenom skulle undgå den administrativa oformlighet, som domänstyrelsens förslag innebär därutinnan, att en tjänsteman i lönegrad C 6 skulle underställas en befattningshavare i lönegrad A 30.

Sakrevisionen vill slutligen framhålla, att, om handläggningen av arbetarärenden inom domänverket fastare organiseras och därmed grunden lägges för en mera rationell behandling av ifrågavarande betydelsefulla ärenden, större möjligheter föreligga för en enligt sakrevisionens mening i och för sig önskvärd samverkan med andra inom statsförvaltningen verksamma organ för handläggning av avtals- och arbetarfrågor.

Statens organisationsnämnd har yttrat i huvudsak följande.

Därest den av domänstyrelsen föreslagna organisationen genomföres, skulle för arbetaravtalsfrågornas handläggning avses förutom byråchefen två ombudsmän. Ifrågavarande ärenden ha visserligen en betydande omfattning och deras handläggning är av stor vikt för verkets ekonomi. Det oaktat må ifrågasättas, huruvida för ändamålet högre kvalificerad arbetskraft är erforderlig i föreslagen omfattning. Vad byråchefen beträffar torde han nämligen ha möjlighet att ägna en mycket betydande del av sin arbetstid åt dessa frågor. Det synes organisationsnämnden därför kunna ifrågasättas, om icke en av ombudsmännen skulle kunna undvaras. Organisationsnämnden anser sig följaktligen böra föreslå, att ombudsmannabefattningen förenas med byråchefstjänsten. Därigenom skulle även frågan om ombudsmannens auktoritet i förhållande till de lokala chefstjänstemännen inom verket på tillfredsställande sätt lösas. Personalbyråns ledning skulle således bestå av en byråchef såsom chef för byrån i dess helhet men samtidigt föreståndare för avdelningen för arbetarärenden samt en byrådirektör såsom föreståndare för byråns avdelning för övriga personalärenden.

Allmänna lönenämnden har andragit följande.

Lönenämnden anser sig icke kunna godtaga det sätt, på vilket domänstyrelsen löst frågan om ett sammanförande av personalavdelningen och avdelningen för arbetarfrågor till en byrå. Enligt lönenämndens mening är det ur såväl lönetekniska som allmänt organisatoriska synpunkter otillfredsställande, att — såsom enligt domänstyrelsens förslag — en befattningshavare i C 6 som chef för en avdelning inom en byrå underställes en i A 30 placerad byråchef. Vidare synes det lönenämnden tveksamt, om för handläggning av personalärendena för domänverkets tjänstemän är erforderligt med två så kvalificerade befattningshavare som en byråchef i A 30 och en byrådirektör i A 26. Skola avdelningarna för personalärenden och ärenden angående arbetarfrågor sammanföras till en byrå, vill lönenämnden därför ifrågasätta, huruvida det icke ur olika synpunkter skulle vara att föredraga, att en i främsta rummet för handläggning av arbetarärenden avsedd befattningshavare i C 6 placeras såsom chef för byrån. Denne skulle givetvis i egenskap av byråchef även ha att handlägga personalärenden av principiell natur eller eljest betydelsefull beskaffenhet. I övrigt borde personalärendena

handhavas av föreståndaren för personalavdelningen, vilken även skulle tjänstgöra såsom ställföreträdare för byråchefen. Då föreståndaren för personalavdelningen vid en sådan organisation skulle få en självständigare och mera ansvarsfull ställning än enligt domänstyrelsens förslag, synes denne befattningshavare enligt lönenämndens mening böra placeras i A 28 med den av styrelsen föreslagna benämningen byrådirektör.

Riksräkenskapsverket har funnit de av domänstyrelsen föreslagna lönegradsplaceringarna för de båda tjänstemän, som närmast under byråchefen skulle svara för handläggningen av personal- och arbetarärenden, för höga. Ämbetsverket har sålunda förordat, att ombudsmannen bibehölles vid sin nuvarande lönegrad men att han med hänsyn till arbetsuppgifternas stadigvarande natur skulle erhålla ordinarie anställning. Med hänsyn till att de arbetsuppgifter, som skulle ankomma på den tjänsteman, vilken närmast under byråchefen skulle ha att svara för de egentliga personalärendena, nära överensstämde med dem, som nu åvilade förste revisorn i A 24, har riksräkenskapsverket ansett, att ifrågavarande befattningshavare icke borde placeras högre än i nämnda lönegrad. Riksräkenskapsverket har funnit det mest ändamålsenligt, att förste revisorn överfördes till den nya byrån för att där förestå personalavdelningen.

Lönegradsplaceringen för vissa biträdande jägmästare m. fl.

Av de 85 befattningar såsom biträdande jägmästare, vilka för närvarande äro upptagna å personalförteckningen för domänverket, äro 55 placerade i lönegrad A 22 och 30 i A 20.

Enligt instruktionen för domänverket åligger det biträdande jägmästare å distrikt att å överjägmästarexpedition och i övrigt biträda överjägmästaren i distriktet. Biträdande jägmästare å revir skall vara jägmästare behjälplig vid fullgörande av dennes arbetsuppgifter och kan, i den mån en enhetlig ekonomisk förvaltning därigenom icke äventyras, av domänstyrelsen tilldelas viss självverksamhet. I sin egenskap av biträde — det enda med högre skoglig utbildning, som står överjägmästaren eller jägmästaren till buds — har biträdande jägmästaren att på eget ansvar handlägga förrättningar å marken av mera kvalificerat slag, berörande en skogsförvaltnings alla verksamhetsgrenar. Å respektive expeditioner skall han utnyttjas för de mera krävande uppdrag, vilka vederbörande förman icke av en eller annan anledning finner lämpligt själv taga befattning med. Den självverksamhet, varom instruktionen talar, har flerstädes tagit sig uttryck på sådant sätt att till biträdande jägmästaren överlämnats att å en eller flera av ett revirs skogar självständigt planlägga och svara för skogsvården m. fl. åtgärder.

Differentieringen av förevarande befattningar i 22 och 20 lönegraderna genomfördes enligt beslut av 1942 års riksdag. Tidigare voro samtliga dessa befattningar, under tjänstebenenämningen assistent, hänfödda till 20 lönegraden. Till grund för differentieringen låg ett förslag av tjänsteförteckningssakkunniga för affärsverken. De sakkunniga hade funnit, att ifråga-

varande befattningshavare erhållit en i förhållande till statliga tjänstemän med motsvarande utbildning och arbetsuppgifter relativt låg lönegradsplacement. De sakkunniga hade emellertid icke ansett sig kunna förorda en förbättrad löneställning för hela denna tjänstemannakategori utan hade inskränkt sig till att föreslå en differentiering av assistentbefattningarna på sådant sätt, att vissa befattningar med mera kvalificerade eller omfattande arbetsuppgifter placerades i 22 lönegraden. Vid bestämmande av antalet tjänster i 22 lönegraden följdes ett förslag av domänstyrelsen.

I en den 2 februari 1946 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift har *Sve-ri- ges jägmästares och forstmästares riksförbund* hemställt, att de 30 tjänster för biträdande jägmästare, som för närvarande vore upptagna i 20 lönegraden, måtte hänföras till lönegrad A 22. Såsom motivering för sin hemställan har förbundet anfört i huvudsak följande.

De uttalanden, som gjorts av tjänsteförteckningssakkunniga för affärsverken och av föredragande departementschefen i proposition till 1942 års riksdag angående revision av tjänsteförteckningen i vad avser domänverket, att placeringen av domänverkets assistentbefattningar i lönegrad A 20 kunde betecknas såsom relativt låg, torde äga om möjligt ännu större aktualitet i dag. Förbundet finner det därför redan ur rättvisesynpunkt rimligt, att samtliga biträdande jägmästare hänföras till lönegrad A 22. Här för talar även det förhållandet, att det i praktiken visat sig möta betydande svårigheter att finna någon säker grund för en rättvis bedömning av vilka befattningar, som böra placeras i den ena eller den andra av nu ifrågakommande två lönegrader, då tjänsterna med hänsyn till arbetsuppgifterna äro i stort sett likvärdiga. Denna omständighet har exempelvis medfört, att en förhållandevis ung assistent, som på grund av konkurrens från äldre kamraters sida icke kunnat ifrågakomma till en befattning i lönegrad A 20, däremot har kunnat erhålla en tjänst i lönegrad A 22 i Norrland.

Av en under maj månad 1945 verkställd utredning framgår, att medelåldern för de 30 biträdande jägmästarna i lönegrad A 20 var 44,3 år, att 22 av dem befann sig i åldersgruppen 42—50 år, att 4 av dem överskridit 50 års ålder samt att åldern för befördran till ifrågakommande lönegrad under de två senaste åren närmast före utredningen i medeltal varit 40 år. Det synes icke riksförbundet rimligt, att medelålders tjänstemän med en dyrbar utbildning och med arbetsuppgifter, som rätteligen borde motivera en viss högre löneställning, skola vara placerade i en för högskoleutbildad personal så låg lönegrad som 20 lönegraden.

Domänstyrelsen har tillstyrkt den av förbundet gjorda framställningen, varvid styrelsen bland annat framhållit, att på grund av utvecklingen av förvaltningstjänsten inom reviren det syntes nödvändigt att i större omfattning än hittills överlåta vissa arbetsuppgifter åt biträdande jägmästare för självständig handläggning. Styrelsen har i frågan yttrat bland annat följande.

Genom en av styrelsen sedan 1938 verkställd inventering av marker med otillfredsställande bevuxenhet har framgått att på kronans skogar särskilt i övre Norrlands inre skogsområden betydande områden tarva skogsodling. Att så är fallet sammanhänger med att förnyrningsfrågan i dessa nordligt belägna trakter av landet visat sig vara synnerligen svårbemästrad. Styrelsen avser att vidtaga åtgärder i avsevärt ökad omfattning i syfte att förse dessa marker med återväxt. Enär i Norrland i regel ej finnes någon för dylika arbeten skolad arbetskraft ställer emellertid åtgärdernas utförande stora krav

på ledarpersonalen. Styrelsen har vidare funnit att tillämpningen av 1943 års kronotorpsförordning, vad beträffar norrlandsreviren, väsentligt ökar revirförvaltningarnas arbete. Med hänsyn till de viktiga uppgifter i nämnda hänseenden som, utom annat, numera åvila revirförvaltningarna läser det bliva nödvändigt att till deras hjälp i större omfattning än hittills ställa biträdande jägmästare, å vilka kan överlåtas att på eget ansvar handlägga jämväl uppgifter av större betydelse.

Utvecklingen av förvaltningstjänsten inom reviren i mellersta och södra Sverige synes göra det nödvändigt att i ytterligare en del fall jämväl inom sistberörda delar av landet från revirförvaltare överlåta vissa arbetsuppgifter för mera självständig handläggning av biträdande jägmästare.

Styrelsen får i anslutning till det anförda uttala, att styrelsen ur organisatorisk synpunkt finner starka skäl föreligga för en uppflyttning av de i lönegrad A 20 kvarstående befattningarna som biträdande jägmästare till lönegrad A 22.

Styrelsen anser dessutom en sådan åtgärd påkallad för att domänverket må sättas i tillfälle att i den allt mer framträdande konkurrensen med enskilda och andra skogliga organ försäkra sig om kvalificerad jägmästarpersonal. Med hänsyn till de utkomstmöjligheter, som för närvarande stå annan högskoleutbildad personal, exempelvis civilingenjörer, till buds, anser styrelsen den ifrågavarande lönegradsuppflyttningen för jägmästarpersonal vid domänverket innebära en gärd av rättvisa.

Domänstyrelsen har i detta sammanhang framhållit, att hos styrelsen funnes två revisorsbefattningar i lönegrad A 21, till vilka borde ifrågakomma personer med jägmästarutbildning, och att vid bifall till förslaget om hänförande av samtliga biträdande jägmästare till lönegrad A 22 även dessa revisorsbefattningar borde uppflyttas till lägst samma lönegrad.

Statskontoret och allmänna lönenämnden ha avstyrkt bifall till framställningen om uppflyttning av de i lönegrad A 20 placerade biträdande jägmästarna.

Statskontoret har därvid hänvisat till att då befattningarna som biträdande jägmästare så sent som år 1942 efter arbetsuppgifternas olika kvalitet och omfattning uppdelats på lönegraderna A 20 och A 22 enbart den omständigheten att ogynnsamma befordringsförhållanden kommit medelåldern för de till lönegrad A 20 hänförliga biträdande jägmästarna att ligga förhållandevis högt icke i och för sig motiverade en uppflyttning av samtliga ifrågavarande befattningar till A 22. Statskontoret har emellertid uttalat, att om såsom förbundet gjorde gällande tjänsterna vore i stort sett likvärdiga en enhetlig lönegradsplacering givetvis kunde vara befogad. Enligt statskontorets mening låge i så fall närmast till hands att tillämpa lönegraden A 21.

Lönenämnden har förklarat, att nämnden måste ställa sig tveksam mot att till särskild behandling upptaga frågan om ett upphörande för bland andra biträdande jägmästarna av den år 1942 beslutade differentieringen. Detta spörsmål funne lönenämnden vara av beskaffenhet att böra behandlas i ett vidare sammanhang. Även den omständigheten att en allmän lönerevision vore förestående talade enligt lönenämndens mening mot att lönereglering nu genomfördes för enstaka personalgrupper. I varje fall ansåge lönenämnden anledning icke föreligga att tillstyrka uppflyttning av de biträ-

dande jägmästarna i A 20 till A 22, då lönenämnden i nyligen avgivet utlåtande över skogsvårdsstyrelseutredningens betänkande icke framställt någon erinran mot förslaget, att assistenterna hos skogsvårdsstyrelserna skulle fördelas å nämnda lönegrader.

Lönegradsplaceringen för kronojägare och biträdande kronojägare.

Kronojägarna, vilka under revirförvaltaren förestå var sin bevakningstrakt, äro i tjänsteförteckningen upptagna i lönegraderna A 9, A 10 och A 12. I den senast fastställda personalförteckningen ha uppförts i vardera 9 och 10 lönegraderna 200 kronojägartjänster samt i 12 lönegraden 70 dylika tjänster. Av befattningarna få två i lönegrad A 12, tre i lönegrad A 10 och 21 i lönegrad A 9 icke besättas utan Kungl. Maj:ts medgivande.

Befattningar som biträdande kronojägare finnas till ett antal av 30. De äro upptagna i lönegrad A 7.

Enligt instruktion för domänverket skall kronojägare och biträdande kronojägare ha avlagt avgångsexamen från statens eller därmed jämförlig skogsskola. För inträde vid statens skogsskolor erfordras en ålder mellan 19 och 30 år, duglighet i vissa avseenden till krigstjänst, minst två års praktisk tjänstgöring i de vanligast förekommande skogsarbetena, avgångsbetyg från av domänstyrelsen anordnad eller därmed jämförlig kolarskola samt att ha godkänts vid inträdesprov. Kursen vid kolarskolorna pågår under två månader. Skogsskolornas kurser äro ettåriga. Vid statens skogsskolor erhålla eleverna fri undervisning och fritt husrum men få betala kosthållet själva. Ett mindre stipendium utgår till var och en av eleverna.

Kronojägares åligganden finnas angivna dels i instruktionen för domänverket, dels ock i de av domänstyrelsen utfärdade reglementariska föreskrifterna. Av instruktionen inhämtas bland annat, att kronojägare inom bevakningstrakten skall utöva den närmaste uppsikten över till densamma hörande egendom samt enligt jägmästarens bestämmande utöva ledningen av förekommande arbeten. Kronojägare ansvarar för den inom bevakningstrakten förekommande utlämningen av skogsprodukter m. m. samt för i tjänsten omhändertavda medel, därest han av jägmästaren ålägges att verkställa utbetalningar och mottaga uppbörd. Därjämte stadgas skyldighet att i vissa fall tjänstgöra utom bevakningstrakten.

Biträdande kronojägare skall vara kronojägare behjälplig vid utförande av dennes åligganden. Han kan av domänstyrelsen tilldelas viss självverksamhet.

Den nuvarande uppdelningen av kronojägarna i lönegraderna A 9, A 10 och A 12, vilken genomfördes i samband med 1942 års tjänsteförteckningsrevision, tillkom närmast på förslag av domänstyrelsen. Tidigare voro samtliga kronojägare placerade i A 9. Domänstyrelsen hade funnit skäligt och rättvist, att de kronojägare, som tjänstgjorde i mera krävande bevakningstrakter, bereddes en bättre löneställning än övriga kronojägare. Styrelsen

hade vidare framhållit den stora betydelse av införandet av kronojägartjänster i flera grader, som låge däri, att möjlighet för kronojägarkåren bereddes till befordran.

I sin förutnämnda skrivelse den 28 januari 1946 angående lönegradsplaceringen för kronojägare och biträdande kronojägare har *domänstyrelsen* hemställt, att antalet kronojägare i A 12 måtte ökas från 70 till 470, att 30 biträdande kronojägarbefattningar i A 9 måtte införas, ävensom att kronojägare i A 10 och A 9 samt biträdande kronojägare i A 7 måtte utgå ur tjänsteförteckningen för domänverket. Såsom motivering för framställningen har domänstyrelsen bland annat framhållit att den verkställda differentieringen av kronojägartjänsterna medfört vissa nackdelar. Härom har domänstyrelsen anfört väsentligen följande.

Det förekommer nu mycket oftare än tidigare att kronojägare söka förflyttning från en bevakningstrakt till en annan, då detta är förenat med befordran. Då en dylik befordran icke utan vägande skäl kan förmenas en välmeriterad sökande, blir följden, att kontinuiteten i fråga om arbetsledningen och skogarnas skötsel icke kan tillgodoses på samma sätt som tidigare. Speciella förhållanden inom skogsbruket av geografisk, biologisk, ekonomisk och social natur medföra nämligen, att det är av särskild vikt, att kronojägarna under längre tids tjänstgöring få tillfälle att grundligt lära känna sina tjänstgöringsområden. För att åtminstone i någon mån begränsa antalet förflyttningar har domänstyrelsen i regel icke medgivit sådana under de två första åren sedan en kronojägare tillträtt en ny befattning.

En annan olägenhet med den nuvarande lönegradsplaceringen ligger däri, att man måste räkna med att förskjutningar i arbetsuppgifterna successivt komma att ske, bland annat på grund av den ständigt fortgående utvecklingen på skogsbrukets område, och att därför en omprövning av lönegradsplaceringen tid efter annan måste företagas. Särskilt mellan två så nära varandra liggande lönegrader som A 10 och A 9 torde det därvid bliva svårt att uppehålla en rättvis åtskillnad.

Styrelsen har övervägt möjligheten av en fortsatt lönegradsuppdelning med en minskning av antalet lönegrader från tre till två. För bibehållande av en viss åtskillnad talar visserligen det förhållandet, att olikheter ur arbetssynpunkt kunna föreligga mellan olika bevakningstrakter. Men å andra sidan bero dessa olikheter ur arbetssynpunkt icke enbart på skillnader i naturliga eller ekonomiska förutsättningar, som karakterisera bevakningstrakterna såsom sådana, utan även på vissa speciella tjänsteförhållanden av personlig art eller av annan mer eller mindre tillfällig beskaffenhet. En viss utjämning i fråga om arbetsuppgifterna kommer också till stånd genom att arbetstygda kronojägare tilldelas biträde av extra kronojägare eller förmän och genom att kronojägarnas skyldighet att i vissa fall tjänstgöra utanför den egna bevakningstrakten utnyttjas. Styrelsen har därför kommit till den uppfattningen, att en fullt rättvis, till bevakningstrakten bunden uppdelning av tjänsterna på olika lönegrader icke är möjlig att varaktigt genomföra.

Med hänsyn tagen till de erfarenheter, som styrelsen gjort av den nuvarande uppdelningen under dess tillämpning, och de hinder, som visat sig föreligga att på ett lämpligt sätt revidera densamma, samt vid det förhållandet, att förutsättningar finnas att trots bevakningstrakternas olika beskaffenhet fullt utnyttja varje särskild befattningshavare, anser sig styrelsen böra förorda, att återgång sker till en gemensam lönegrad för alla kronojägare.

Vid bedömandet av vilken lönegrad som borde väljas vid en återgång till en gemensam lönegrad har domänstyrelsen efter att ha anställt jämförelse med löneställningen för vissa banmästare vid statens järnvägar och för vägmästarna under väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, vilka enligt domänstyrelsens uppfattning kunde anses vara ungefär jämställda med kronojägarna i fråga om ansvar och arbetsuppgifter, kommit till det resultatet, att kronojägarna icke borde vara lägre placerade än i lönegrad A 12. Domänstyrelsen har i detta sammanhang framhållit att de förmän och arbetare, över vilka kronojägarna hade att föra befäl, under de senare åren erhållit väsentligt ökade arbetsinkomster. Därest de kronojägare, som förestå bevakningstrakt, placeras i lönegrad A 12, har det syntts domänstyrelsen lämpligt att uppflytta de biträdande kronojägarna i lönegrad A 9. Av vad domänstyrelsen andragit vid den gjorda jämförelsen mellan kronojägarnas samt banmästarnas och vägmästarnas löneställning må nämnas följande.

Likheten mellan kronojägarna samt banmästarna och vägmästarna har angivits ligga däri, att arbetsuppgifterna huvudsakligen bestå av utarbeten och att vederbörande bland annat tjänstgöra som arbetsledare för ett avsevärt antal arbetare.

För belysande av kronojägarnas ställning som arbetsledare ha lämnats vissa uppgifter angående i medeltal för bevakningstrakt utgående arbetslöner till arbetare samt antal arbetare. Enligt dessa uppgifter ha arbetslönerna till arbetare stigit från 40 000 kronor år 1939 till 93 000 kronor år 1944. Antalet arbetare växlar från i medeltal 12 i augusti till omkring 80 under vintersäsongens senare del. Domänstyrelsen har i detta sammanhang framhållit att de uppgifter, som anförtrotts kronojägarna, blivit av allt större betydelse för skogsskötselns utveckling och för förvaltning av domänfondens skogar.

I fråga om arbetsuppgifterna för banmästarna, vilka äro placerade, överbanmästare i 16 och 18 lönegraderna, förste banmästare i 12 och 14 lönegraderna samt banmästare i 10 lönegraden, ha angivits, att dessa bestå i övervakning av trafiksäkerheten å viss bansträcka och att föreståndare för banmästaravdelning i den mån baningenjören icke annorlunda bestämmer ha att leda och kontrollera alla inom avdelningen förekommande underhålls- och nybyggnadsarbeten. Dessutom skola banmästare svara för viss expeditionstjänst och handhava avdelningens förråd m. m. En föreståndare för banmästaravdelning har arbetsbefäl över 25 å 30 personer. Domänstyrelsen har ansett att kronojägarna med hänsyn till befälsställningen närmast syntes jämförliga med föreståndare för banmästaravdelning i lönegraderna A 10, A 12 och A 14.

Beträffande vägmästarna, vilka äro hänfödda till lönegrad A 13, har uppgivits, att dessa under närmaste befäl av ingenjör och övervägmästare skola leda vägunderhållsarbetena inom sina områden, inspektera vägarna m. m. Vägmästare skall vidare svara för vägväsendets byggnader, förråd och maskiner m. m. inom sitt område och på särskilt uppdrag utöva ledning och tillsyn över byggnadsarbeten m. m. De årliga arbetskostnaderna utgöra 30 000—90 000 kronor per vägmästarområde. Domänstyrelsen har funnit, att en kronojägars arbetsbefäl snarast syntes vara större än en vägmästares och att en kronojägare hade ett större antal arbetsuppgifter, vilka var för sig krävde särskild erfarenhet och särskilda kvalifikationer.

Domänstyrelsen har beräknat, att en placering av samtliga kronojägare i lönegrad A 12 och en uppflyttning av de biträdande kronojägarna i lönegrad A 9 skulle medföra kostnadsökningar å 160 000 respektive 8 000 kronor för år.

Domänstyrelsen har slutligen hemställt, att de i personalförteckningen upptagna kronojägarbefattningar, vilka icke tagits i anspråk, finge återbetsättas i den mån styrelsen funne behov därav föreligga.

Såväl statskontoret som allmänna lönenämnden ha i sina remissutlåtanden funnit en viss lönedifferentiering, nämligen i lönegraderna A 10 och 12, böra bibehållas för kronojägarbefattningarna. För biträdande kronojägare har föreslagits en uppflyttning i A 8.

Statskontoret har sålunda i frågan bland annat anfört.

Det är i viss mån förvånande att de bestämda olägenheter, vilka nu anföras som motiv för en återgång till ett system med enhetlig lönegradsplacering, icke före omläggningen blivit uppmärksammade. Man nödgas härav draga den slutsatsen, att huvudskälet för 1942 års lönegradering var att bereda kronojägarna någon förbättring i löneförhållandena, ehuru hinder ansågs föreligga för en generell uppflyttning av hela denna personalkategori, varför man tills vidare bortsåg från olägenheterna av en lönedifferentiering.

Emellertid vill det förefalla statskontoret som om en viss lönedifferentiering alltjämt borde bibehållas, bl. a. för att bevara möjligheten till befordran av de mest förtjänta bland kronojägarna. Nära till hands ligger då att tänka sig en uppdelning av kronojägarna på lönegraderna A 10 och 12 med sådan fördelning mellan grupperna, att kontinuiteten i fråga om arbetsledningen och skogarnas skötsel icke behöver lida avbräck genom alltför täta eller talrika omflyttningar i samband med befordran. Detta syfte torde nås genom uppflyttning av samtliga kronojägare i lönegrad A 9 till lönegrad A 10 och bibehållande av oförändrat antal kronojägare i lönegrad A 12. Proportionen skulle då bli 400 kronojägare i lönegrad A 10 och 70 i lönegrad A 12.

Till statskontorets skrivelse har fogats ett *särskilt yttrande* av statskommissarie Norberg, vari denne på de av domänstyrelsen anförda skälen tillstyrkt, att kronojägarna placerades i lönegrad A 12 eller samma lönegrad som han inom skogsvårdsstyrelseutredningen förordat för de med kronojägarna närmast jämförliga länsskogvaktarna.

Allmänna lönenämnden har bland annat andragit.

Vad tidigare förekommit i denna fråga ger enligt lönenämndens mening vid handen, att i avseende å kronojägarnas arbetsuppgifter sådana skiljaktigheter föreligga mellan olika bevakningstrakter, att en enhetlig lönegradsplacering för samtliga kronojägare nu icke bör genomföras. En så väsentlig avvikelse från de år 1942 antagna grunderna för kronojägartjänsternas lönegradsplacering synes lönenämnden böra upptagas till prövning i samband med den allmänna lönerrevisionen. För närvarande finner sig lönenämnden endast kunna förorda, att differentieringen av kronojägarna begränsas så till vida, att de fördelas å två olika lönegrader. Då vidare den gällande placeringen av vissa kronojägare i 9 lönegraden förefaller lönenämnden väl låg, vill det synas lönenämnden, som om kronojägarbefattningarna i nämnda lönegrad lämpligen böra uppdelas å 10 och 12 lönegraderna.

Sveriges kronojägareförbund har i remissutlåtande förklarat, att de av domänstyrelsen framförda synpunkterna helt överensstämde med kronojägarkårens. Under framhållande bland annat att kronojägarnas göromål vore av självständig och kvalificerad natur och att kronojägarna vore anförtrodda en betydelsefull uppgift i den statliga skogsförvaltningen har förbundet emellertid uttalat, att kronojägarna enligt förbundets mening borde placeras lägst i lönegrad A 13 och de biträdande kronojägarna lägst i A 10.

Departementschefen.

Enligt min mening föreligga vissa skäl för att cheferna för första och andra skogsbyrån samt skogstekniska byrån böra tillsättas medelst förordnande på viss tid. Emellertid anser jag mig icke för närvarande böra framlägga förslag i sådan riktning, då en ändring av löneställningen för ifrågavarande befattningshavare icke synes böra ske annorledes än i samband med en allmän omprövning av byråchefsbefattningarnas lönegradsplacering och av principerna för tillsättande av dessa befattningar, medelst fullmakt respektive konstitutorial eller medelst förordnande på viss tid. I betraktande av denna min inställning till frågan om byråchefstjänsterna torde jämväl med avgörandet av spörsmålet om överjägmästarnas löneställning böra tills vidare anstå.

Vidkommande frågan om inrättande av en särskild personalbyrå i domänstyrelsen må framhållas, att den nuvarande uppdelningen av personalärenden på olika byråer synes medföra risk för bristande enhetlighet vid ärendenas bedömning. Handläggningen tynges även av att vissa ärenden måste genomgå behandling å flera byråer innan avgörande kan träffas. Genom att samla personalärendena till en avdelning synes enhetlighet vid behandlingen av dessa ärenden säkras, varjämte förenklingar i arbets sättet kunna genomföras. Såsom domänstyrelsen anfört kan även större uppmärksamhet ägnas åt frågor angående personalvård m. m. En lättnad i arbetsbördan skulle vidare vinnas å de övriga byråerna samt inom lokalförvaltningen. Bland annat skulle sålunda en byråassistentbefattning i 20 lönegraden å kamerabyrån ävensom en kontorsbiträdestjänst vid nuvarande innehavares avgång kunna indragas. Härjämte skulle en assistent å skogsbyråerna kunna frigöras för andra arbetsuppgifter. På grund av det anförda förordar jag i likhet med remissmyndigheterna, att den föreslagna koncentrationen av personalärenden genomföres. Icke heller har jag något att erinra mot att de ärenden angående arbetsavtal m. m., som nu åvila ombudsmannen, biträdande ombudsmannen och arbetsteknikern, sammanföras med personalärendena och att för dessa två grupper av ärenden inrättas en personalbyrå. Denna torde i enlighet med domänstyrelsens förslag böra uppdelas på en personalavdelning och en avdelning för arbetarärenden. Däremot kan jag icke tillstyrka, att för byrån avses det antal högre kvalificerade befattningshavare, som domänstyrelsen föreslagit. I likhet med flertalet remissmyndigheter anser jag, att föreståndaren för avdelningen för arbetarärenden bör vara chef för byrån. För att biträda ho-

nom vid handläggningen av arbetarärenden torde det vara till fyllest med den nuvarande biträdande ombudsmannen och arbetsteknikern. Byråchefen synes böra placeras i 30 lönegraden. Som ställföreträdare för byråchefen bör föreståndaren för personalavdelningen tjänstgöra. Med hänsyn till att denne får en ansvarsfullare ställning och en mera omfattande föredragningskyldighet än enligt den av domänstyrelsen föreslagna organisationen förordar jag, att för honom inrättas en byrådirektörstjänst i 28 lönegraden. Befattningshavarna å byrån skulle i övrigt utgöras av en kontorsskrivare och fyra kontorsbiträden. I avvaktan på närmare erfarenheter av byråns verksamhet och i betraktande av att statstjänstemännens lönefråga för närvarande är föremål för utredning synas de högre befattningarna tills vidare böra placeras å extra ordinarie stat. Den av mig förordade organisationen innebär sålunda, att den nuvarande befattningen som ombudsman i lönegrad Eo 28 omändras till en byråchefstjänst i Eo 30 och att en byrådirektörsbefattning i Eo 28 inrättas, varvid den nuvarande tjänsten som förste revisor i A 24 skall föras å övergångsstat.

Vad angår framställningen om uppflyttning av de i lönegrad A 20 placerade biträdande jägmästarna är jag icke beredd att föreslå ett upphävande av den år 1942 genomförda uppdelningen av befattningarna som biträdande jägmästare i lönegraderna A 20 och A 22. Den höga genomsnittliga medelåldern för biträdande jägmästare i 20 lönegraden har föranletts av ogynnsamma befordringsförhållanden. En förbättring i dessa torde emellertid vara att emotse på grund av ålderssammansättningen hos domänverkets personal i högre lönegrader. Jag vill tillika erinra om att jag i proposition till årets riksdag föreslagit, att skogsvårdsstyrelsernas assistenter, vilkas arbetsuppgifter närmast torde motsvara ifrågavarande biträdande jägmästares, skulle i lönehänseende jämställas med befattningshavare i lönegrad A 20.

Vissa skäl synas tala för att de i 9 och 10 lönegraderna placerade kronojägarna beredas en förbättrad löneställning. Med hänsyn till pågående lönerevision anser jag mig dock icke nu böra till slutligt avgörande upptaga denna fråga. Av samma skäl torde även få anstå med avgörandet av spørsmålet om de biträdande kronojägarnas lönegradsplacering.

Jag har icke något att invända mot att, såsom domänstyrelsen begärt, styrelsen skall få besätta de i personalförteckningen för domänverket upptagna kronojägarbefattningar, vilka ännu icke tagits i anspråk, i den mån styrelsen finner behov därav föreligga.

Ny personalförteckning för domänverket — upptagande tjänstemän i högre lönegrad än A 20 — torde böra underställas riksdagen för godkännande. Härjämte bör inhämtas riksdagens medgivande för Kungl. Maj:t att i tjänsteförteckningen vidtaga den förändring, som av mig i det föregående förordats.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- 1) med tillämpning tills vidare från och med den 1 juli 1946 för domänverket fastställa följande

Kungl. Maj:ts proposition nr 125.

Befattning	Personalförteckning.	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat.		
1 generaldirektör	C 16
1 överdirektör och souschef	C 11
1 försäljningschef	C 10
5 byråchefer	A 30
10 överjägmästare	A 29
2 byrådirektörer	A 28
1 förste domänfiskal	A 28
1 domänfiskal	A 26
1 domänkamrerare	A 26
1 domänstatistiker	A 26
1 förste byråsekreterare	A 26
1 intendent	A 26
100 jägmästare	A 26
4 skogsskoleföreståndare	A 26
1 överkontrollör	A 26
2 dikningsledare	A 24
2 förste byråsekreterare	A 24
3 skogstaxatorer	A 24
55 biträdande jägmästare	A 22
1 byråsekreterare	A 21
2 revisorer	A 21

Tjänstemän å övergångsstat.

1 byråchef	A 30
1 skogsskoleföreståndare	A 25
1 byråjägmästare	A 24
1 förste revisor	A 24;

Anm. Innehavaren av den å övergångsstat upptagna befattningen såsom byråchef skall vara skyldig att tills vidare tjänstgöra såsom överjägmästare. Av jägmästarebefattningarna må tre befattningar icke återbesättas utan Kungl. Maj:ts medgivande.

2) medgiva, att i tjänsteförteckningen må vidtagas av mig i det föregående förordad förändring.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Benno Gårdsten.